

FILMUL ÎN RAIONUL SIGHIȘOARA

ÎN PLIN FESTIVAL

Cinematografele sătești din raionul Sighișoara se află în plin festival. În prima zi a acestei manifestări tradiționale și atât de îndrăgite de săteni, filmele prezentate au strâns în fața ecranului aproape 9000 de spectatori. La Albești și Daneș, bunăoară, prima zi a festivalului a adus în fața ecranelor peste 1000 de săteni, la Seleuș (sat aparținător de Daneș) — 602, iar la Vinători — 458 de prieteni ai filmului.

Cinematografele de mai sus și multe altele din cuprinsul raionului s-au străduit și au reușit să asigure și în continuare un număr sporit de spectatori. Până la data de 25 ianuarie, la Daneș, numărul sătenilor care au vizionat filme s-a ridicat la 3251, la Hetiur a atins, în aceeași perioadă, cifra de 2716, iar la cinematograful din Albești, s-au realizat în prima săptămână, 2122 de spectatori. Sînt însă și cinematografe care au pornit slab și în această ediție a festivalului. Ce se poate spune, de exemplu, despre activitatea cinematografului din Saschiz, comună cu peste 2200 de suflete unde primul film al festivalului a fost vizionat doar de 61 de săteni? Slab se desfășoară festivalul, și în general munca cu filmul și în comunele Gogan și Laslea.

Fondul de filme care s-a asigurat, în actuala ediție a Festivalului, cinematografului din raionul Sighișoara se caracterizează printr-o varietate tematică și de gen, oferind posibilitatea satisfacerii cerințelor multiple ale diferitelor categorii de spectatori. Pe afișele cinematografului întîlnim filmele românești: **Străinul**, **Steaua fără nume**, **Amintiri din copilărie**, **Titanic vals**, **Dincolo de barieră** ș.a. Rulează, de asemenea, cu succes filmele **Diligenta** (producție americană), **De doi bani violete** și **Îndrăgostitul** (ambele de producție franceză), **Zidul înalt** (cehoslovac), **Partizanii în cimpie** (sovietic), **Cît timp ești sănătos** (francez), **Viața dificilă** (italian) și

o gamă largă de filme documentare științifice și din alte domenii.

Varietatea filmelor crează condiții optime ca în cadrul festivalului să se organizeze zile sau săptămîni ale filmului românesc, ale filmelor pentru tineret sau cicluri cu filmele documentare.

Merită a fi semnalată și **ștafeta** organizată încă înainte și continuată cu succes și în timpul festivalului. Este vorba de o întrecere între cinematografele și operatorii din raion pentru realizarea unui număr cît mai mare de spectatori la filmele românești. Filmele în concurs sînt însoțite de cîte un cartonaș pe care fiecare operator notează numărul spectatorilor la respectivul film. Iar cinematograful care cîștigă ștafeta este premiat. La Șaeș, filmul **Străinul** a fost vizionat de 840 de săteni, iar la Hetiur filmul **Cinci oameni la drum** a realizat peste 400 de spectatori.

Acțiunile de masă denumite **Carte-film** se bucură de aprecieri și au un larg ecou în rîndurile sătenilor. Ele se organizează pe marginea unor ecranizări după romane sau alte lucrări beletristice, contribuind la lărgirea cunoștințelor literare și cinematografice ale participanților. Așa, bunăoară, în cadrul simpoziunilor **Carte-film** organizate la Daneș pe marginea filmului **Străinul** și în comuna Șaeș cu ocazia rulării filmelor **Pădurea spinzuraților** și **Amintiri din copilărie** sătenii au aflat multe lucruri interesante despre operele respective, despre regia și actorii filmelor, despre specificul artei cinematografice.

Festivalul filmului în raionul Sighișoara, readuce în actualitate o problemă mai veche, o dorință des exprimată de iubitorii de filme de la sate: necesitatea organizării de către căminele culturale și bibliotecile comunale a unei acțiuni mai largi de educare și informare cinematografică care să le formeze gustul, să-i ajute în înțelegerea mai deplină a celei mai populare arte.

Spectacolele nu s-au suspendat

Cu cîtăva vreme în urmă, la căminul cultural din Hetiur se desfășurau lucrări de amenajare. se lărgea scena, se construiau încăperi anexe și cabine pentru artiști. Deși lucrările au durat vreo trei săptămîni, la cinematograful din comună n-a apărut niciodată anunțul „închis pentru renovare”. Ca și în alte dăți, spectacolele au început la ora exactă și nici acțiunile de masă cu filmul nu s-au suspendat. S-au desfășurat de asemenea, cu regularitate concursurile Cine știe cîștigă și reușitele manifestări cu filmele științifice.

În fiecare zi, după ce zidarii își încheiau munca, veneau „pe șantier” iubitorii ai filmului din comună să curețe și să aranjeze sala s-o facă aptă pentru spectacol. Cînd s-a spart zidul de la scenă au amenajat un paravan provizoriu pe care s-a fixat ecranul. Zile de-a rîndul, puteau fi văzuți aici săteni cîrînd molozul, aranjînd cărămizile sau schelele zidarilor. Au lucrat cot la cot tinerii care au participat de atîtea ori la concursurile pe marginea filmelor, femei și spectatori vîrșnici care au îndrăgit filmul, cinematograful din comună...

În cei aproape șapte ani de cînd învățătorul Jenică Ghinea, directorul căminului cultural și Adalbert Simo, operatorul, lucrează împreună, cinematograful din Hetiur și-a realizat cu regularitate planul, a ajuns printre cele mai bune unități din raion. Au avut deci multe clipe de satisfacții și bucurii. Dar poate că niciodată n-au fost atît de impresionați, n-au avut o satisfacție mai mare decît atunci cînd discutînd cu spectatorii despre lucrările ce vor începe la cămin, ei s-au oferit să lucreze ori de cîte ori va fi nevoie, numai să ruleze filmul, să nu se suspende niciun spectacol.

Această atitudine este o dovadă vie a eficienței muncii desfășurate cu filmul, rezultatul firesc al unei strădăni îndelungate care a cultivat dragostea sătenilor din comună pentru această artă.

Cinematograful din Hetiur este apreciat și îndrăgit de săteni atît pentru condițiile bune, civilizate care li se oferă la vizionare, cît și pentru calitatea spectacolelor și manifestărilor organizate. Ca și spectacolele, aceste acțiuni atrag întotdeauna un număr mare de oameni. În urma recentelor concursuri Cine știe cîștigă pe marginea filmelor, Neamul Soimăreștilor, și Pădurea spinzuraților, participanții au avut prilejul să-și îmbogățească atît cunoștințele literare cît și cele din domeniul cinematografiei. După desfășurarea concursului tinerii au cerut să se mai prezinte o dată în comună aceste filme deoarece la reluare o să le vizioneze cu alți ochi, eu o înțelegere mai deplină.

Sătenii din comună mi-au vorbit cu multă apreciere și despre felul în care li se prezintă filmele științifice. Filmele amintite sînt întotdeauna însoțite de explicații sau de alte acțiuni mai de amplasor. Recent pe marginea documentarului **Locul nostru** în Univers s-a organizat un simpozion pe aceeași temă susținut de cadrele didactice din comună, iar cînd s-a prezentat **Cetățile chimiei** a fost invitată să le vorbească o profesoară de chimie din Sighișoara.

Pagină redactată
de R. IARAI

Pe platourile de la Buftea un nou film românesc: „Șeful sectorului suflete”

Foto: V. BÎRCA

NOTE
NOTE
NOTE

UMBRE PE PELICULĂ

În comuna Sintioana, în timpul rulării filmului **Celebrul 702**, spectatorii au părăsit rînd pe rînd sala. Pînă la sfîrșit, au rămas doar trei copii și... paznicul din comună. Filmul, avînd sonorul defect, nu putea fi înțeles și atunci oamenii și-au văzut de treburi. Copiii au rămas deoarece filmul mut era pentru ei o surpriză și se amuzau grozav iar paznicul, de, trebuia să pazească sala.

Cinematograful din comuna Criș deservește și satul Stejăreni. Operatorul se deplasează aici cu aparatul cînd obține o căruță. Cînd e vorba de dus, șfatul popular, cooperativa agricolă din comună îi mai pune la dispoziție amintita căruță. Dar să-l aducă înapoi pare că-i mai greu. Nu de mult, trei sîmbete de-a rândul, l-au uitat la Stejăreni cu aparatul. Sătenii din comuna

Criș l-au așteptat degeaba să le prezinte filmele anunțate. N-avea omul cu ce să se întoarcă. Această uitare cronică a operatorului în satul vecin să fie oare cauzată numai de o deficiență a memoriei? Nu credem.

La Șaroș, Festivalul filmului s-a deschis cu totul original. În loc de film sătenilor li s-a oferit o nuntă. Cei care au cedat sala căminului cultural pentru nuntă ar trebui felicitați.

Nunta s-a desfășurat cum s-ar zice ea pe roate. Dar Festivalul?

Două spectacole cu filmul **Doi soldați** au intrunit la cinematograful din Vișoara doar 37 de spectatori. E c-am puțin dar nu-i totul pierdut. Directorul căminului cultu-

ral împreună cu operatorul cinematografic așteaptă filmul **Cei șapte magnifici** ca să refacă handicapul. Dacă la **Doi soldați** au revenit cîte 9 spectatori de fiecare erou din film, după același calcul, **Cei șapte magnifici** o să aducă dintr-o dată 63 de spectatori! La filmul **Băieții** de la tonomat nu s-au vîndut oare 30 de bilete?

La numai două zile după deschiderea Festivalului, la Noul-Săsesc, s-a suspendat un spectacol cinematografic. Motivul? Cît se poate de întemeiat! Organizarea unui bal. Altă zi nu s-a găsit. Nu știm cu ce succes s-a desfășurat balul. Dar se aude că la Noul-Săsesc munca cu filmul se desfășoară prost.

LIVADA MAMA

Însemnări

Despre Casa agronomului din Petin este greu să vorbești într-un spațiu de câteva pagini. Activitatea, ce se desfășoară aici din anul 1955, cind se luată ființă a doua instituție de acest fel din țară, oferă material pentru o bogată monografie. Cele 72 hectare cu care a fost înzestrată s-au transformat, cu timpul, într-un adevărat laborator, într-o școală pe viu, în care se studiază tainele agriculturii moderne. Primul lot demonstrativ spre care se îndreaptă curiozitatea vizitatorului este cel destinat livezii intensive. Aici, pe 20 de hectare, s-a experimentat o bogată colecție de soiuri de măr, denumite „ionares”, „richared”, „starking”. Acestea s-au adaptat de minune, dar tot mai „acasă” s-a simțit „ionathanul românesc”. În scurt timp, pe lângă livadă s-a creat o pepinieră pomicolă, din care 100 000 de puieti pleacă anual spre satele raionului Satu Mare și ale regiunii, ca Ardușat, Șomcuta, Ciumești, Urziceni... Azi, cooperativele agricole din aceste comune au livezi de cîte 70—100 și 170 hectare, la fel de frumoase ca livada-mamă din Petin.

Alte 20 de hectare din mica livadă așezată aici, în Lunca Someșului, au fost destinate acțiunii de „conducere”, de schimbare structurală a „conducerei” pomilor. După cîteva ani de muncă făcută cu pricepere și răbdare, inginerul Ion Gherman, directorul întreprinderii, și tehnicianul pomicol Geza Leiber au cu ce se mindri. Pomii lor au căpătat forme ciudate, semănînd fie cu un candelabru cu zeci de brațe, pe care ard globurile de aur roșcate ale merelor, fie cu o viță vinjoasă, întinsă pe spaliere de sîrmă. Mobilul acestei operații nu este numai de ordin decorativ. Pomii astfel modificați la înfățișare permit trecerea printre ei a tractorului, a mașinii de stropit, a platforme de cules. În loc de 200—250 pomi la hectar, acum încap cîte 600—1 000, dînd o recoltă de 2 și chiar 3 vagoane pe hectarul „condus”.

Vița de vie, altădată nu prea răspîndită în Maramureș, s-a familiarizat încet cu pămîntul, aerul și lumina acestei regiuni. Butașii, crescuți la „școala de viță”, cîte 125 000 pe an, au fost împămîntenți definitiv, devenind vii tineri, în cooperativele agricole din Foeni, Urziceni, Beltiug, Rătești.

Școlarizarea constituie capitolul cel mai bogat, cel mai vast al acestei instituții. 110 brigadierei de la cooperativele agricole de producție din regiune au frecventat, timp de 4 ani, cîte 8 luni pe an, cursurile de instruire în tainele pomiculturii și legumiculturii științifice, înființînd sau preluînd conducerea acestor sectoare în satele lor ca Șomcuta, Groși, Ioșib, Foeni, Ardușat. În afară de aceste cursuri de durată, ajutorul casei se face simțit prin îndrumarea caselor-laborator și a loturilor demonstrative din mai multe comune, printre care amintim pe Remetea, Tiream, Doba, Sarasău.

Toți președinții și contabilii șefi ai celor 228 de cooperative agricole din Maramureș au trecut prin cursurile de instruire ținute aici în colaborare cu U.R.C.A.P. iar numărul consfătuirilor și al schimburilor de experiență organizate la nivel regional sau republican a fost de 54 numai în cursul anului 1966.

Ca dovadă a importanței pe care această instituție a ajuns s-o aibă în viața agriculturii noastre socialiste, ea va fi mutată anul acesta lângă Baia Mare, unde i s-a construit un local nou și spațios, cu etaje, cu camere de cîte 4 persoane, tip cămin studentesc, cu băi și modernă, cu mobilier dintre cele mai moderne.

Aceasta constituie, desigur, răsplata binemeritată a activității de pînă acum și garanția unei și mai rodnice activități de viitor.

STELIAN FILIP

economisire, dar... nu cu orice preț

În vara anului trecut, membrii cooperativei agricole „Unirea” din Segarcea au cheltuit cîteva mii de zile-muncă pentru a da încă o prașilă la porumb. A fost oare necesar?

Ne răspunde tovarășa ing. agronom Maria Milutinovici.

„Mulți am dat tribut risipei, dar nici economia forțată, adică economie cu orice preț nu se recomandă. În ce ne privește, am considerat necesar să dăm o prașilă mai mult la porumb. Hotărîrea n-a fost luată la întîmplare ci pe baza unor calcule care nici-odată n-am dat greș. Raționamentul nu e chiar atît de complicat. Prașila — a patra — pe care am dat-o costă cam 7 zile-muncă la hectar. Valoarea sporului obținut este mult mai mare. Dar vorbele fără exemple sînt ca și bucatele fără sare, astfel că voi încerca să prezint faptele. De pe cele 900

hectare cultivate cu porumb, am obținut în medie cîte 3 500 kg boabe la hectar, față de 2 400 cîte prevăzusem în plan. Așadar, sporul la hectar se ridică la 1 100 kg boabe, ceea ce la întreaga suprafață înseamnă circa 990 de tone.

Firește că nu putem pune întregul spor de realizat numai pe seama unei prașile în plus. Dar tot atît de adevărat este că lucrarea amintită, pe lângă faptul că aduce un spor însemnat de recoltă, lasă și terenul curat și afinat pentru cultura următoare. Cu această completare voi arăta că în cooperativa noastră agricolă

rotația culturilor, introdusă mai demult, se respectă cu cea mai mare strictețe. Această recomandare științifică, cere, e drept, o perfectă organizare a muncii, lucrări făcute la timp și de calitate uneori chiar cu prețul unor cheltuieli suplimentare. Și pentru că nu ne mai putem închipui astăzi pe membrii noștri cooperatori altcum decît pe deplin convingși că măsurile ce se iau sînt în folosul tuturor, voi încheia cu un scurt bilanț care ni se pare cel mai convingător.

Producția peste plan realizată numai la patru culturi: grâu, porumb, floarea soarelui și sfecla de zahăr se ridică la peste 340 vagoane, rezultat care a dus la o creștere substanțială a valorii zilei-muncă și a retribuției suplimentare.

Așadar, sîntem pentru economisire dar... nu cu orice preț.”

Se servește masa

RÎNDURI DESPRE EXIGENȚĂ

Sediul cooperativei agricole din Calopăru, raionul Craiova, este un model de curățenie și ordine. Și unde există și una și alta trebuie să fie și oamenii exigenți față de munca fiecăre.

Despre exigență ne-a vorbit tovarășul Constantin Șelaru, președintele cooperativei.

„Am încheiat anul 1966 cu depășiri de plan la toate culturile. Pe 20 de hectare irigate pentru întia oară la Calopăru, s-a obținut o producție de 6 800 kg porumb boabe la hectar. În acest an vom iriga 100 de hectare pentru care s-au și făcut pregătirile necesare.

Aș mai putea aminti încă destule lucruri bune din activitatea noastră ea de pildă introducerea apei în toate fermele de animale, înființarea sectorului legumicol, valorificarea terenurilor intravilane și altele. Dar fiind vorba de exigență față de ceea ce faci, mă voi opri la un exemplu care mi se pare destul de grăitor. La cultura porumbului, bunăoară, în aceleași condiții, adică avînd teren cu același grad de fertilitate, folosînd același hibrid dublu, brigada I, condusă de Marin Micu, a obținut cu aproape 900 kg boabe la hectar mai mult decît brigada a IV-a condusă de Marin Grigorescu. Firește că faptul n-a putut fi trecut cu vederea și a fost discutat în adunarea generală, insistîndu-se asupra cauzelor. Ce s-a constatat? Mai întîi ea brigada a IV-a a dat mai puțin îngrășămint natural la hectar decît brigada I. Dar răul cel mai mare a constat în neexecutarea la timp și în condiții agrotehnice bune a lucrărilor de întreținere a porumbului. Iată deci cauzele care au dus la rezultatele amintite. De aici au tras învățăminte atît conducerea cooperativei cît și membrii cooperatori ca să nu mai vorbim de cei din brigada a IV-a. E adevărat că și aceștia și-au realizat și chiar au depășit planul de producție. Cu prea puțin însă, și aceasta s-a văzut și la retribuția suplimentară care, fără îndoială, a constituit o bună învățătură pentru anul 1967.

pe
urmele
materialelor
publicate

● În legătură cu articolul „Satisfacțiile și exigențele cumpărătorului” apărut în revista „Albina” nr. 981, U.R.C.C. Filiași ne răspunde că au fost luate măsuri pentru lichidarea deficiențelor semnalate. Astfel, a fost îmbunătățită aprovizionarea cooperativei din Poiana, Bralostîța și Groșerea de sezon. Sarea depozitată în condiții proaste la Răcari a fost distribuită unităților din raza comunelor Brădești și Răcari. Cît despre gestionarul magazinului de articole electrotehnice din Filiași, care avea o atitudine necuviincioasă față de cumpărători, el a fost pus în discuția colectivului.

● Uniunea raională a C.A.P. Călărași ne comunică, cu privire la măsurile luate după apariția materialului „Atitudinile” din nr. 983 al revistei noastre, că tehnicienilor veterinari Ștefan Nicolae și Topor Eleonora, încadrați în sectorul zootehnic al C.A.P. Dragalina, le-au fost plătite la zi drepturile bănești pe care, consiliul de conducere și contabilul de întîrziere, fără temei, să le calculeze și să le achite. De asemenea, a fost revizuită norma acordată pentru separarea laptelui de vacă, în așa fel, încît să nu se mai consume cu această operație un număr exagerat de zile-muncă.

● După cum ni se răspunde, în urma publicării articolului „Ce faceți pentru prevenirea risipei?” (Albina nr. 987), un vicepreședinte al U.R.C.A.P. Costești s-a deplasat la Tuțulești și Ionești pentru înlăturarea lipsurilor de ordin gospodăresc constatate la cooperativele localități. Comisia de revizie din Tuțulești s-a angajat să se ocupe mai atent de problema muncii păstrării a avutului obștesc. La C.A.P. Ionești, în scopul evitării pierderilor de cereale, au fost revizuiți toți sacii. S-a discutat cu conducerea cooperativei și despre pierderile rezultate din prinderea redusă a stolonilor de căpsuni plantați pe 2 hectare fără o sursă suficientă de apă. În anul 1967, prin măsurile propuse, asemenea lipsuri vor fi evitate.

● La unele materiale critice, nu am primit răspunsurile cuvenite. Bunăoară, sfaturile populare ale comunelor Checea și Cărpiniș, raionul Timișoara, întirzie să ne comunice ce măsuri au fost luate în urma publicării materialului „Cind vrea gospodarul” (Albina nr. 993), pentru îmbunătățirea muncii culturale în sprijinul C.A.P. Creдем că este cazul ca cei vizati să întărească prin răspunsuri înlăturarea lipsurilor semnalate în articolele amintite mai sus.

PROIECTE PENTRU '67 LA BODEȘTI

CARNET ELECTORAL

Bodești, localitate cu peste 5 000 de locuitori, așezată în ulucul depresiunii Cracăului, și se înfățișează de la bun început ca o comună de buni gospodari, care își înfrumusețază permanent viața, creîndu-și așezăminte social-culturale și gospodărești pe măsura cerințelor de azi. În anii noștri, au fost construite sau reamenajate aici localuri de școală, cămine culturale pentru fiecare sat aparținător, magazine ale cooperăției de consum, un dispensar, ringuri de dans și estrade pentru spectacolele în aer liber, două uzine electrice proprii, un solar pentru copii, bibliotecă comunală cu sediu propriu etc. În centrul comunei pășești pe un trotuar de 2 800 m.p., punctat de mici pârcolețe plantate cu pomi și împrejmuite cu 1 100 metri de gard ornamental. O dovadă incontestabilă a grijii de gospodari: căminele culturale și bibliotecile, înzestrate cu aparate de radio și televizoare, instrumente, mobilier, cărți etc., au fost aprovizionate cu combustibilul necesar, încă din timpul verii.

Întrebat care este secretul succeselor din ultimii ani, tovarășul Tomescu Vasile răspunde: „Munca întregului comitet executiv al sfatului popular comunal și a celor treizeci și opt de deputați, larg sprijiniți de toți locuitorii. Noi am plecat de la ideea că trebuie dezvoltată baza materială a muncii cultural-educative prin participarea largă a întregii populații din localitate și valorificarea tuturor resurselor locale“.

Succese deosebite au fost obținute de către deputații Bostan Victoria, Buduroiu Ion, Romilă Gheorghe, Busuioc Ion, Gheorghe Hulpoi ș. a., care au reușit să atragă în acțiunea de înfrumusețare și bună gospodărire un număr mare de locuitori. Trebuie spus că și cele treizeci și șapte de cadre didactice din Bodești își aduc contribuția la înflorirea comunei, la dezvoltarea gustului pentru frumos, la culturalizarea locuitorilor în mijlocul cărora își desfășoară activitatea profesională și obștească.

În aceste zile, bodeștenii au discutat împreună cu candidații F.D.P. proiectele gospodărești pentru anul în curs: construirea unei brutării, a unei băi, a unui cămin cultural în satul Oșlobeni, a unui complex de deservire a populației (frizerie, croitorie etc.).

Anul 1966 i-a adus comunei Bodești premiul al II-lea pe regiunea Bacău. Valoarea lucrărilor efectuate s-a ridicat atunci la suma de 1 722 000 lei. Pentru '67 bodeștenii și-au propus să depășească această cifră. Le urăm succes.

ION MARINESCU

MANIFESTARI CULTURALE ÎN RAIONUL ZIMNICEA

În împlinirea alegerilor de la 5 martie a.c., colectivul artistic și metodic al Casei raionale de cultură Zimnicea s-a îngrijit să organizeze o serie de manifestări cultural-educative și artistice din cele mai adecvate. Spicuim, cu îngăduința cititorilor, câteva din obiectivele planului de măsuri ce prind viață în aceste zile.

Conferințele elaborate pe plan local, *Deputatul, slujitor credincios al intereselor oamenilor muncii, Alegerile în țara noastră în trecut și azi, Dezvoltarea continuă a agriculturii noastre socialiste* etc., sînt ținute de prof. Hariton Marinescu, Titu Ștefan, ing. agronom Florea Burtan și alți conferențieri care se bucură de prețuire în rîndul auditorilor, pentru calitatea expunerilor. Simpozioanele organizate pe teme ca *Bunăstarea poporului — țelul suprem al politicii partidului, Republica Socialistă România sub steagul socialismului*, precum și concursul *Cine știe răspunde pe tema Regiunea*

noastră în anii puterii populare sînt alte câteva manifestări organizate pentru ca oamenii muncii să-și petreacă în această perioadă timpul liber în mod instructiv și totodată plăcut.

Și formațiile artistice și-au axat repertoriul pe evenimentul de la 5 martie. Echipa de teatru prezintă atât la sediu, cît și în raion și în regiune, comedia lui Victor Eftimiu *Omul care a văzut moartea*, iar brigada artistică de agitație un program dedicat tinerilor care votează pentru prima dată. Un spectacol antrenant reunește formația de dansuri, grupul vocal, taraful și soliștii vocali într-un mic ansamblu folcloric.

În baza planului de măsuri elaborat de Comitetul pentru cultură și artă al raionului Zimnicea, toate căminele culturale au pregătit programe artistice și manifestări cultural-educative ilustrînd realizările pe plan comunal, raional și regional.

CORVIN ALEXE

LIPĂNEȘTI, COMUNA FLORILOR

Și comuna Lipănești se numără printre fruntașele în acțiunea de înfrumusețare și bună gospodărire: în 1966, i-a fost atribuit premiul I pe raionul Ploiești. Valoarea economiilor realizate în decursul anului trecut prin muncă patriotică de către locuitorii comunei este demnă de luat în seamă: 838 502 lei.

Ceea ce a dat farmec străzilor acestei comune, renumită prin frumusețea construcțiilor de interes obștească ridicate aici în ultimii ani, au fost florile și arbuștii ornamentali. Suprafața peluzelor cu flori a atins 21 176 m.p. Adevărate riuri de petale au înecat Lipăneștii în culoare și parfum.

Acum, în ajutorul localnicilor vin și materialele de construcție în valoare de 25 000 lei, primite pentru ocuparea locului I pe raion. Cum să fie chivernisite aceste materiale, cum să fie făcute primele trotuare din ciment, ce noi măsuri să fie traduse în fapt pentru ca civilizația și confortul să pătrundă pe arii tot mai largi în Lipănești, iată problemele discutate de săteni în întîlnirile cu tovarășii Matache Constantin, Gheorghe Dumitrescu, Dinu Mihalache și cu ceilalți candidați F.D.P., propuși cu entuziasm pentru alegerile de la 5 martie a.c.

Premiul obținut în 1966 îi obligă pe gospodarii din Lipănești la succese și mai mari. Ei le pregătesc cu temei încă de pe acum.

NICOLAE CULCEA

PORTILE DE FIER

(Urmare din pag. 1)

Nu pot încheia această imagine, prea grăbită și sumară, a Porților de Fier, fără a pomeni de faptul că marele șantier de aici constituie și o înaltă școală de viață, o expresie a năzuinței noastre către civilizație, cultură și bunăstare. Este impresionant să afli că înainte chiar de a se fi clintit o piatră de pe țărmul Dunării s-au ridicat de-a lungul unei văi apropiate, într-un loc de o mare frumusețe, blocurile și așezările sociale necesare viitorilor constructori. Au venit aici oameni de pretutindeni, din

Șezătoarea, așa cum i s-a dat din tată în fiu, și de-a rîndul, a ieșit din ai. Dacă pînă aci își găsea găzda casa vreunui gospodar, aceasta s-a urcat pe scenă amenajată o cameră în stil popular cu covoare, obiecte ramică, cu lavițe și perne cu arnici.

Încă nu avusesem prilejul o șezătoare organizată la cultural. Și de o asemenea am aflat abia după ce am în comuna Feldru (raionul Năsău) tr-o seară geroasă de ianuarie meșul înghețase bocnă. Aeri și se înșepenea în nări. Cu ttea centrul comunei părea duminică de mai. Precis s-a film nou, îmi ziceam. În timp scurt popas, admiram casa lui Gavrila Scridon ce părea muzeu (ca de altfel toate ca Feldru) într-atît era de încă diferite lucrături de mină de măiestrie și frumusețe și c cu gazda o băutură specifică ce se cheamă crampă. A vorba de șezătoare.

— La noi se fac multe, îmi Scridon. uneori cîte 7-8 înt rã. Dar ocum comitetul de uteciștii, învățătorii și p s-or gîndit s-o mute la căm fie fain; merem s-o vedem.

Și ne-am dus. Era atita credeai că pereții sălii au să facă din încheieturi. Iar tras cortina, fetele cu ju

me
asp
cu
șco
S
ave
wa
rev
lei
se
ani,
va
ex
ma
calc
nun
aici

ERNEST VERZEA

numele tău

Prin iarba plină de rouă
cu fiecare zi nouă,
dimineața, de cum într-un grădină mă duc
și spun
numele tău sub fiecare prun.

Buzele mele pronunță ca o rugăciune
neîncetat, vorba minune —
pe care o știi numai tu :
pentru toți ceilalți, e Tabu !

Porumbeilor apoi le cer
s-o scrie cu raze de soare pe cer.

Crengile pe care le leagă vântul
șoptesc în foșnetul lor cuvîntul :
e numele tău, prezent aici și acolo
într-un permanent tremolo..

Firele de iarbă, toate știu
cuvîntul acesta cu ecou argintiu ;
nu mai vorbesc de albăstrele,
ce frumos îl zugrăvesc ele.

Fructele care se coc
spun și ele vorba aceasta plină de foc.
Lăstunii tăind văzduhul în zbor
au învățat pe de rost numele tău: acum e al lor;
clăile de fin în care soarele arde
fi cîntă ca niște instrumente de coarde
și prin puzderia de trifoi
îl plimbă parcă, la pian, vîntul vioi.

Și-n liniștea campestră, senină,
cîntă întreaga grădină
pe zeci de instrumente ca într-o simfonie
toată făptura ta vie !

postă
redacției

DE VORBA DESPRE POEZIE

Mircea Rusu Barian, Sf. Gheorghe. Deocamdată să ne limităm amîndoi la un citat din „Fluieraș de doină”. Mai tîrziu — dacă veți trimite — poate vom avea bucuria unor publicări integrale. Iată deci citatul :

„Fluieraș de doină din străbuni,
Tulburi somnul din statui cînd
suni.
Și pămîntu-i clătinat în soare
De la munții Rodnei pînă jos,
la mare,
Și bătrîna Dunăre pînă-n Oaș—
Cînd ne scaperi doina,
fluieraș.”

Ilie Dănălache, Ștefănești-Argeș. Deocamdată nu.

Azintie Opreșanu, Rădăuți. Se vede că prozodia versului clasic vă e familiară și dragă. De pildă :

„Și apa-ncrețită pe iaz
Sub răchiți
Își pune perdele pe față,
Iar zarea-și atîrnă
De plopii-adormiți
Ștergarele ude de ceață.”
„Cîntul mamei” s-ar potrivi,
cred, pentru o revistă care se
adresează copiilor.
Frumoasă „Vorba cu tîlc”
culeasă de dv. din popor. O
publicăm mai jos :

„Bărbatul fără femeie
Ca lacăta fără cheie.
Femeia fără bărbat
Ca grădina fără gard.”

Pop Grigore, com. Runcul Salvei, raionul Năsăud. Regret, dar versurile dv. nu dau speranțe.

Niță Preda, student. Nu mă îndoiesc că poeziile dv., după cum subliniați în scrisoare, „sînt scrise sub influența unui puternic patriotism față de țara mea, față de poporul meu, harnic și foarte priceput”. În legătură cu corectitudinea frazei și cu punctuația — din manuscris! — mă abțin să formulez observațiile cuvenite. Dar versurile sînt sub orice critică dau punct de vedere literar. Din un exemplu luat la întîmplare :

„Valorifică-ți toate bogățiile
Că ai posibilități cu miile”
(Patrie)
Nu-mi rămîne decît să vă
doresc succes la învățătură.

Gh. Frijan, com. Telciu, regiunea Cluj. Ne scrieți că v-ar încuraja mult un răspuns cam în termenii următorii : „Încercarea promite. Mai trimiteți”. Cu dragă inimă vi l-aș da, însă nu pot. Ar însemna să vă mint. Mai bine sincer : „Nu”.

Elena Roșca, Sebiș, raionul Gurahonț. Poeziile dv. se resimt de o binefăcătoare influență folclorică, dacă nu sînt chiar culese fragmentar din gura poporului :

„În carul cu patru boi
Mi-a dat badea buze moi
Și nu le-aș mai da-napoi.”
Sau :
„Alunar cu-alune multe,
Colo sus în vîrf de munte
Paște badea turme multe.”
Mai trimiteți cîte ceva,
poate pe tema muncii și vieții
de azi a țaranului.

EUGEN FRUNZA

LA SEZĂTOARE

briu, torcînd, altele cosînd sau împletind păreau desprinse dintr-un tablou de Grigorescu. Bătrîna Ileana Costinaș, avînd rolul de gazdă, a vorbit despre rosturile noii șezători cu o asemenea prezență de spirit și elocvență încît mai, mai să te convingă că toată viața ei altceva decît oratorie n-a făcut. Da' de unde ! A crescut 9 copii !... Fetele încep să cînte : „...Haida bade lingă mine / Să-mpart dorul meu cu tine, / Că iarna-i dragostea mare / La fete în șezătoare / Plin e drumul de ficiori / Nu-s ai badei ochișori. / Plin e drumul de voinici / Ochii badei nu-s aici”.

Aș fi vrut să văd acel flăcău care să reziste chemării unor fete de frumusețea celor de pe scenă... Au dat buzna, le-au rupt firele toarse, precum cerea jocul, apoi s-au așezat fiecare acolo de unde simțise că a pornit chemarea. Cu glasurile, cu fluierile ori vioara s-au alăturat cîntării fetelor : „...Fă-mă doamne foi în vînt / Bădiții mele să-i cînt / Să-i cînt doina cea de dor / Pe brațele lui să mor”.

Ei, dar tristețea, fie ea jucată, nu face casă bună cu tineretul. Iată-i pe flăcăi prinzindu-se în horă. Strigăturile, bineînțeles, la loc de cinste : „Drag mi-o fost mie să joc / Cu lelița cu cojoc”. S-au prins și fetele lingă ei și parcă le săreau scînteii de sub tălpi. N-au lipsit nici ghicitorile, nici recitări din opera lui Coșbuc a cărui amintire se păstrează vie în Feldru, intrucît

fost de multe ori oaspetele surorii sale căsătorite aci cu un preot. Tîrziu, spre cumpăna nopții, pe ulițele Feldrului se mai auzeau ecouri de cîntece și strigături...

GH. VLAD

VORBE DIN VECHIME

ALBINA din primul an de apariție

● Caton cel vechiu zicea că mai mult merit este într-un bun bărbat decît mare senator și că ceea ce admiră mai mult la Socrate era că a fost în toată viața lui un bărbat blind și dulce față de o femeie nesuferită.

● Un tînar urmase lungă vreme la școala filozofului grec Zenon. Întorcîndu-se la casa părintească, tatăl său l-a întrebat ce învățase acolo. El i-a răspuns că aceasta se va vedea din fapte. Tatăl, necăjindu-se de acest răspuns a luat un baston și l-a bătut. Acesta nemîșcat suferi loviturile și zise :

— Iată ce am învățat. A suferi fără cîntire minia părintească.

● Cea mai frumoasă moștenire, cea mai prețioasă avere ce pot lăsa părinții copiilor, este slava virtuților și frumosele lor fapte.

● Învățatul spaniol Gracian zice : Sînt reguli pentru noroc, deoarece pentru cel înțelept nu sînt toate lucrurile întîmplări. Osteneala poate să-i ajute norocului. Unii se mulțumesc să stea în voie bună la poarta norocului și să aștepte pînă va deschide el. Alții, și aștia fac mare bine, rîvnesc înainte și se folosesc de înțeleapta lor îndrăzneală, pentru ca bătînd din aripile vredniciei și vitejiei să-l ajungă pe noroc și să-i cîștige grația lui. Dar, cu dreptă filozofie vorbind, alt drum mai bun nu-i decît drumul virtuții și prevederii, fiecare avînd atîta parte de noroc și atîta pacoste cîtă înțelepciune și cîtă prostie are.

ANUL 1, NR. 19, 8. II. 1898

rite, cu interese și
neori contradictorii,
tă sau mai puțină

hidrocentrala va
re de 2050 mega
că un kilowat va
rețel infim de 0,03
tă uriașă instalație
tiza în numai trei
eă un convoi de vase
e cele trei ecluze
minute, dar nici o
tronică nu va putea
ensul cîștig social,
știlor cite s-au făurit
ie care s-au plămă-

dit în luptă cu apa, cu stîncile,
cu vîntul, cu ploaia, cu ghețu-
rile.

Noaptea cerul se aprinde deasupra Porților de Fier. Pe ambele maluri se desfășoară întrecerea nobilă a două popoare prietene de a pune cît mai repede în funcțiune „Sistemul hidroenergetic și de navigație”. Alături de vestigiile glorioase ale Drubetei, foarte aproape de locul unde Apolodor din Damasc și-a construit celebrul său pod, va sta, ca o mărturie a socialismului învingător, marea hidrocentrală de pe Dunăre.

NUMUL- VIEȚII TOARELOR

Abia ieșit de sub omăt, clopoțelul ghiocelului dă semnalul primăverii. Și la această mare sărbătoare a naturii, toate viețile pământului, plante și animale, se împodobesc cu ce au mai frumos: petale viu colorate și parfumuri îmbietoare, solzi mai strălucitori cu reflexe metalice, penaje noi, haine nupțiale pe care nu le mai „îmbracă” în tot anul. Și pretutindeni e un bîzîit de roiuri și ciripitul vesel al păsărelor.

Cînd pădurea pare încă uscată, tufele de alun trăiesc sărbătoarea nunții. La cea mai slabă clătinare a rămurelelor mlădioase se împrăștie un nourăș de praf galben auriu. Vîntul îl duce pe florile femeiești de pe alte crenguțe. Florile sînt astfel alcătuite încît fecundația o face vîntul.

Celelalte plante, adăpostite sub culcușul cald al frunzelor uscate, abia așteaptă semnalul dat. Ca prin farmec, în cîteva zile, colții lor străpung mantia ce îi învăluie și umplu de colorit pădurea. Cînd unele flori și-au terminat rostul apariției schimbîndu-și oușoarele în semințe, altele abia își deschid staminele pentru ca să dea polenul. Unele, zorite să prindă lumina ce se strecoară printre ramurile pădurii înainte de înfrunzirea copacilor, în cîteva zile își încheie toată viața: înfloresc și dau sămînța. În cîteva zile ghioceli, brîndușele de primăvară, viorelele, griușorul etc. au înflorit și și-au asigurat urmașii. Cînd se formează coroana deasă a copacilor, ele își au menirea împlinită. Printre ierburile sălbatice există

multe ale căror flori sînt minuscule și discrete așa cum sînt gramineele, carexul, trestia etc. Există, de asemenea, plante la care mulți se întrebă dacă au flori. Așa, de pildă, la grîu nu se observă nici un fel de petale colorate. Nu este ușor să te convingi că acele modeste și discrete floricele sînt în adevăr originea producției de grîu care asigură specia.

Unele flori nu primesc decît anumiți „miri” deoarece au specializări în structura florală. Astfel, la Digitalis purpurea (degetar sau degetul roșu) polenizarea se face numai de către bondari care coboară pînă în adîncul cupei florii pentru a culege nectarul și perie cu spatulele cele patru stamine și pistilul de pe partea superioară a corolei.

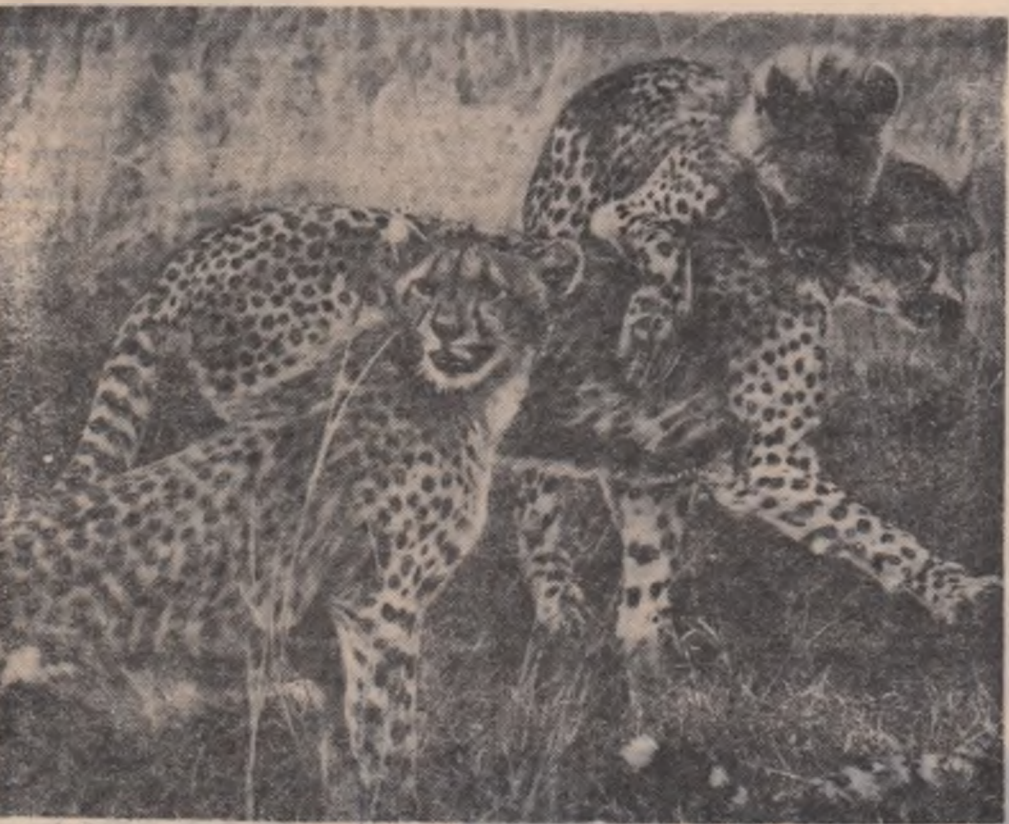
De milioane și milioane de ani masculul și-a căutat femela care să îi dea urmași vrednici. De cele mai multe ori lucrurile se petrec în armonie. Uneori au loc însă adevărate lupte eroice între masculi (cerbii, cocoșii etc.) pentru a dovedi femelelor „bărbăția” lor. Alteori, actul împerecherii este dramatic. De pildă, lăcusta denumită „călugărița”, (pentru poziția înclinată a corpului de parcă s-ar ruga) își mîncă pur și simplu masculul după ce a avut loc împerecherea sau chiar în timpul împerecherii. Dacă purtarea față de soț este atît de crudă, în schimb de urmași are o deosebită grijă. Ouăle depuse în șiruri regulate le acoperă cu o secreție care se solidifică în contact cu aerul și astfel sînt mai bine protejate.

Foarte interesantă este asigurarea

urmașilor la lilieci. Împerecherea are loc toamna, dar fecundația nu se produce decît la începutul primăverii următoare. Aceasta permite masculului să își joace rolul său în momentul cel mai favorabil al anului — toamna — într-o perioadă de alimentație abundentă, intensivă, care precede somnul de iarnă — hibernarea. Sarcina femelei (gestația) nu începe decît la ieșirea din somnul lor profund de iarnă, primăvara în martie, aprilie cînd ele își reiau activitatea normală, dau apoi viață puilor și îi alăptează. Puișorii goși se agață cu ghearele lor de corpul mamei. Timp de o lună, mama va face vinătorile ei nocturne cu puii agățați de ea, apoi îi va obliga să facă primul zbor, „primul pas” în viață. Puii, ca și părinții lor, învață repede să prindă, de la mare distanță și în plin zbor, insectele cu care se hrănesc.

Pentru lămurirea misterului reproducției anghilei, oceanologul danez Johannes Schmidt a studiat acest pește în formă de sarpe timp de 16 ani. Pentru a se reproduce, anghila face o călătorie de doi ani și jumătate: din apele Europei și ale Americii pînă în Oceanul Atlantic în Marea Sargaseilor. Aci, în tot timpul anului apa are o temperatură de 20° C. Din milioanele de icre depuse se dezvoltă mici peștișori în formă de frunză de salcie. Încet, încet ei însoțită pînă în riurile europene de unde se vor întoarce după 6—7 ani, în momentul cînd vor fi capabili să dea urmași.

Viețuitoarele pământului își incunună viața cu marele lor rol: asigurarea urmașilor. La unele, viața este legată numai de acest eveniment. Efemerele sînt un exemplu în acest sens. Efemerele (sau rusaliele cum li se mai spune) încep pe inserate, zborul nupțial în roiuri, uneori, foarte compacte. Durata vieții lor este de cîteva ore, timp în care insecta nu se hrănește deloc. Scurta lor existență este destinată reproducției. Cu depunerea ouălor rolul lor s-a încheiat și adulții mor. În schimb din ouă se dezvoltă, într-un timp îndelungat, larvele. Toată această înceată dezvoltare are ca rezultat final apariția insectelor a căror viață se consumă într-o zi, dar nu fără rost.

Familie
de
gheparzi

ELENA MANTU
cercetător științific principal

ce să citim •

De la Dragoș la Cuza Vodă
LEGENDE POPULARE ROMÂNEȘTI
(E.P.L. COLECȚIA BIBLIOTECA PEN-
TRU TOȚI)

O bogată culegere de legende istorice populare, dintre care unele au constituit izvorul a numeroase opere literare de mare notorietate. Acest volum va aduce o contribuție însemnată la educarea în spirit patriotic a masei și, îndeosebi, a tineretului. Aflăm, în paginile acestei selecții, legende din vremea strămoșilor poporului român, romanii și dacii, despre luptele poporului nostru împotriva copleșitorilor tătari și turci; despre domni drepiți, viteji apărători ai țării și poporului ca: Dragoș Vodă, Mircea Vodă, Ștefan cel Mare și Sfînt, Vlad Țepeș, Ioan Corvin, Matei Corvin, Mihai Viteazul, Cuza Vodă; despre faptele memorabile ale unor eroi populari de legendă ca Novac, Horia, cei șapte plăieși, apărători ai Cetății Neamțului; despre boierii hrăpăreți, îngimfați și proști; despre haiducii Pîntea, Vasile cel Mare etc. etc. De asemenea o serie de legende toponomice care cuprind unele relații istorice. Culegerea, editată și îngrijită de folcloristul V. Adascalitei, se deschide cu un studiu al acestuia despre legenda noastră istorică și caracteristicile ei.

Vechi focare de civilizație:
Istria, Tomis, Callatis

Printre mărturiile despre vechile civilizații existente, cu milenii în urmă, pe teritoriul patriei noastre se numără și descoperirile arheologice făcute la Istria, Tomis și Callatis, cetăți ridicate de grecii antici pe teritoriul României.

Radu Vulpe — autorul broșurii Vechi focare de civilizație: Istria, Tomis, Callatis, apărută în Editura Științifică — prezintă printre altele: populațiile străvechi care au trăit pe acele meleaguri și monumentele acestor orașe.

Lucrarea aceasta reprezintă o contribuție valoroasă la cunoașterea, mai aprofundată, a unor evenimente importante din istoria veche a patriei noastre.

E. MARTIN

FATURI PENTRU PĂRINȚI

BĂTAIA

NU-I

RUPTĂ

DIN RAI!

il iau în ris. N-are nici o inițiativă. Unde-l pui acolo stă și, parcă tot timpul i-ar tuna și i-ar fulgera. Ce să fac cu el?”

Ce să faci cu el? Acum că băiatul dumitale a ajuns la 18 ani e mult mai greu de îndreptat. Putem spune însă ce ar fi trebuit să faci cu el, pentru ca din greșeala dumitale să învețe și alți părinți care mai socotesc că „bătaia ar fi ruptă din rai”.

Băiatul brigadierului a fost în copilărie vioi, dezghefat și poate oleacă mai neastîmpărat decît l-ar fi dorit părinții. Așa sînt toți copiii sănătoși. În primii ani de viață, reflexele copilului nu sînt stabilite. În plus, o nestăvilită nevoie de a-și cheltui energia face ca el să poată da cu greu curs invitației: „mai stai într-un loc”. Copilul greșește de multe ori. Acesta e un lucru știut. Sînt însă părinți care, în loc să-l explice cu stăruință și răbdare ce e bine și ce e rău, găsesc de cuviință să-l amenințe, să-l injure și chiar să-l bată. Aceasta e o mare greșeală.

Doctorii au descoperit, de pildă, că atunci cînd copilul este bătut, tensiunea lui nervoasă crește foarte mult ceea ce poate duce la înrăutățirea sănătății lui, deoarece procesele lui psihice au o mare influență asupra organismului. Cînd după ani de zile apar tulburări ale sănătății (cum ar fi boli ale creierului, ale inimii, ale glandelor), părinții nu-și dau seama că zburcîmii din copilărie, datorită bătăilor repetate, își are partea de contribuție în aceste stări.

Cît privește stricăciunile în caracterul copilului, practica bătăilor repetate dă naștere la lucruri cît se poate de grave. Am descris cazul aceluia brigadier al cărui fiu a devenit un om lipsit de inițiativă. Alți copii pot să reacționeze altfel, să aducă părinților mai tîrziu supărări

mult mai mari. Unii copii se înrăiesc, devin brutali, nesociabili, cum scapă de sub autoritatea părintească o iau razna, devin chiar infractori. Iar părintele își încrucișează brațele și zice: de la cine a învățat acest copil toate răutățile? De la dumneata, stimate părinte, care ai crezut că „bătaia e ruptă din rai”, care n-ai avut răbdare să-i explici pe îndelete cum să se poarte, și ai revărsat asupra copilului toate supărările dumitale, ai creat în casa dumitale o stare de apăsare; ai urmărit să fii ascultat orbește de copil, întemeindu-ți autoritatea părintească pe bătaie, pe înfricoșarea copilului.

Să nu se înțeleagă din cele spuse că am fi împotriva autorității părintești, că socotim un bun educator pe acela care trece cu vederea greșelile și lipsurile copilului său, care lasă să facă tot ce-i trece prin cap. Nu, părintele care este îngăduitor din cale afară, repetînd într-una: „E copil, ce să-i faci?” greșește tot atît de mult ca și cel ce-și asuprește copilul. Dar severitatea părintească, cît se poate de necesară în educație, se poate realiza și altfel decît prin bătaie și injurături. Un părinte cunoscător al copilului său trebuie să știe a ține cumpăna între dragoste și severitate, între încurajarea copilului în lucruri bune și înfrînarea pornirilor lui rele, între recompense și pedepse; va cunoaște că autoritatea părintească se întemeiază pe respectul pe care știe să-l însușească copilului său. Dar, despre problemele autorității părintești cît și despre pedepse și recompense în educație, vom mai trata în numerele noastre viitoare.

Cu ani în urmă am cunoscut un brigadier din Turenii Clujului. Se spusese într-o adunare generală și ceruse înlocuirea unui îngrijitor de la ferma de vaci „fiindcă — zicea — l-am văzut cînd a dat într-un țel, iar un asemenea om nu poate fi un bun îngrijitor”.

Am văzut apoi același om, într-alt timp însă. Băiețelul lui, pe atunci de doi ani, intrase cu cizmele nou-ouă în noroi. L-a scos de acolo agîndu-l de urechi și palmuindu-l. S-a părut o atitudine cu totul jalocul ei. Dar omul susținea sus tare că un copil trebuie să învețe multe și acest lucru se poate învăța numai cu bătaia.

Cînd am de zile l-am întilnit din nou, se ținea tot timpul la gură și zicea: „Bătaia lui e un mototol. Fetele

în
curînd
noi
tipuri
de
încălțăminte

Bibliotecari !

Librăria Cooperației de consum „CARTEA PRIN POȘTĂ” din București str. Serg. Nuțu Ion nr. 8-12, livrează cărți pentru biblioteci cu plata prin virament.

La cerere librăria trimite gratuit materiale de informare bibliografică.

În atenția depunătorilor pe librete de economii

Depunătorii pe libretele de economii cu dobîndă, cu dobîndă și cîștiguri și libretelor de economii cu dobîndă și cîștiguri în autoturisme, se pot prezenta la unitățile C.E.C., în vederea înscrierii dobînzilor cuvenite pentru sumele păstrate la C.E.C. în anul 1966. Înscrierea dobînzilor se efectuează de casele raionale și orășenești de economii care au emis libretele sau de care depind unitățile emitente.

PENTRU A EVITA EVENTUALELE DEPLASĂRI, DEPUNĂTORII DIN MEDIUL SĂTESC SE POT PREZENTA CU LIBRETELE DE ECONOMII ȘI LA AGENTILE C.E.C. SAU LA UNITĂȚILE POȘTALE CARE DESERVESC DEPUNĂTORII DIN LOCALITĂȚILE UNDE EI LOCUIESC, URMÎND CA ACESTEA SĂ TRIMITĂ LIBRETELE. CASELOR RAIONALE DE ECONOMII, IAR DUPĂ ÎNSCRIEREA DOBÎNZILOR SĂ LE RESTITUIE TITULARILOR.

Înscrierea dobînzilor se poate face în tot cursul anului, la prezentarea libretului.

Fabrica **CHIMICĂ** ORĂȘTIE

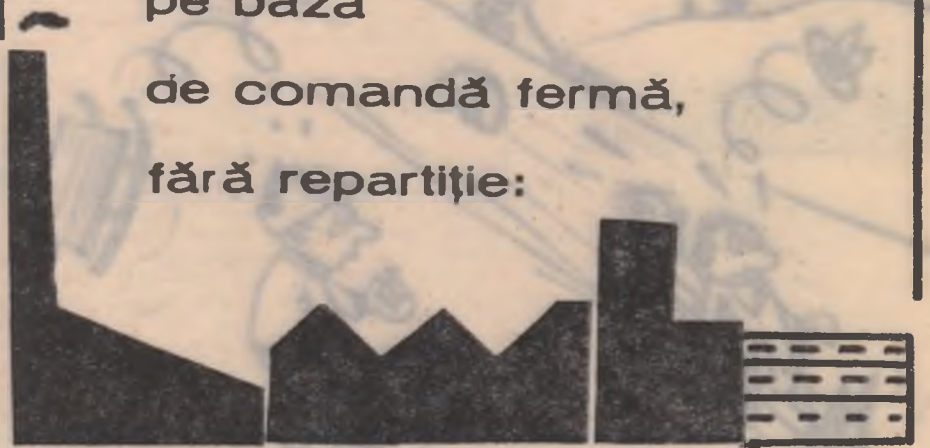
produce

și livrează

pe bază

de comandă fermă,

fără repartiție:

- tăvi model ar. 5 și 6
- coșuri tacimuri
- joo construcții
- sandale de plajă
- produse din mase plastice pentru școlari
- penare, palete acuarele.

GOSPODINE !

Preparate gustoase și hrănitoare se obțin repede din paste făinoase

Sortimentele dorite le găsiți la magazinele cooperativele de consum

DREPT LA ȚINTĂ

SPARTACHIADA DE IARNĂ

ÎN RAIONUL PIATRA NEAMȚ

Tovarășe arbitru, era necesar să ajungem o dată cu sânta ??

În comuna Dochia, din cele două asociații sportive — Știința și Recolta — doar prima a organizat întreceri în cadrul Spartachiadei de iarnă.

— Noi mergem să concurăm, dar ăștia de la „Recolta” ??
— Ei vin ca spectatori.

HIBERNAREA VULTURILOR

Nu știu cum ați învățat dumneavoastră la școală, însă nouă profesorul de științe naturale ne-a spus că hibernează ursul, hibernează ariciul, lilieciul, dar de vulturii care hibernează nu ne-a pomenit. Și l-am crezut pe cuvânt.

Viața îți completează cunoștințele dobândite în școală. Mai aflu de aici, una, de dincolo alta. Din Zănești am aflat că și vulturii hibernează. Nu credeți? Imi arătați cartea de zoologie? Slab argument. Ca să vă conving și să vedeți cum am ajuns la epocala descoperire neautentificată, încă, de foruri academice, o să vă relatez discuția avută cu Alexandru Mîndru — președintele asociației sportive din Zănești:

— Cîți membri aveți în asociație?
— 160.
— Ce sporturi practică?
— Singurul sport care ar fi putut să se bucure de participarea tuturor celor 160 de membri este fotbalul. Dacă tenisul de masă se joacă numai în doi sau patru, dacă la volei echipa are șase oameni, ei bine fotbalul atrage pe stadion sute de oameni. Noi ne-am orientat și am format și o echipă de fotbal.
— Despre sporturile de iarnă, din cadrul spartachiadei...
— Pot să vă spun multe. Vreau să spun trîntă, alții joacă șah, alții se dau cu schiurile. Că le-am spus și celor din echipa de fotbal să schieze. Asta menține condiția fizică și returnul bate la ușă.
— Ați organizat vreun concurs de schi?

— Concurș !!! (oricîte semne de exclamare am pune, ele nu pot să exprime uimirea întipărită pe fața tovarășului Mîndru). Credeți că trebuie să facem un concurs de schi?

— !!! (de astă dată uimirea îmi aparține. Am rămas fără replică).

— Am putea să organizăm, că noi în general ne prezentăm bine la orice competiție. Echipa de fotbal a participat la Cupa Moldovei, la Cupa Agriculturii, iar în campionatul raional sîntem pe locul trei.

— Asta vara. Dar iarna?
— Am vrut noi să organizăm ceva și iarna, pentru condiția fizică însă e greu

— De ce?
— Foarte greu! Și ce bine ar fi fost, ce activitate intensă... Da nu se poate.
— Ce nu se poate?
— Să organizăm ce ne-am gîndit.
— Și ce v-ați gîndit?
— Să facem... nu, e greu, e foarte greu.

— Spune dom'le o dată.
— Să facem cu echipa de fotbal un turneu în Africa. Da' e greu că a plecat și lotul național de tineret. Deh! nu s-ar mai fi spus că nu avem activitate și iarna.

Lucrurile fiind lămurite am pus o ultimă întrebare:

— Cum se numește asociația sportivă din comună?
— A. S. Vulturii.
— Și nu m-ați crezut cînd v-am spus că Vulturii hibernează... iarna.

A. CROITORU

ÎN SATUL RUSENI

— Iar spartachiadă ?? Păi și anul trecut am organizat una!

LA GURA SOBEI

Parodie dedicată președintelui asociației sportive din Dobreni.

Așezat la gura sobei, iarna pe cînd viscolește
Privești focul, scump tovarăș, care vesel pîlpîiește,
Și prin flacăra albastră a vreascurilor de aluni
Vezi trecînd în zbor fantastic a poveștilor minuni.

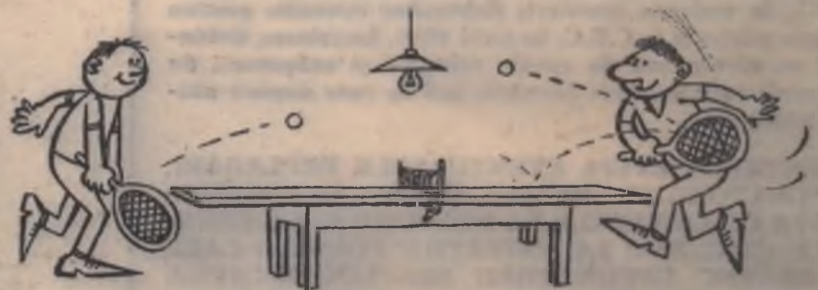
Iată-un luptător — maestru — ce la trîntă e... balaur,
Iată-l ajungînd în frunte cu-o medalie de aur;
Iată cai ce fug ca gîndul și pioni înaripați
Care string în jurul tablei pe șahiștii pasionați.

Iată schiuri năzdrăvane, care vin de sus, din culme,
Aducînd pe lumea albă concurenți cu falnic nume;
Iar pe dealul cel de lapte, săniuțele-n alai
Așteaptă cu nerăbdare, ca tu startul să le dai.

Dar pe tine ce te-atrage, dar pe tine ce te-ncîntă?
Este planul spartachiadei care totuși te frămîntă.
Pînă-n ziuă stai pe gînduri și la el privești uimit:
Îți aduce viu aminte că nimic n-ai făurit!

VL. PANA

Desenul are 5 greșeli.

CONCURS: Care sînt greșelile?

Desene de T. Pall

CUPON DE PARTICIPARE
ALBINA NUMĂRUL 998